

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

06 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Guzun, Sveatoslav Moldovan,
Iurie Bejenaru,

cu participarea:

procurorului Dumitru Graur,
inculpatului Dragan Ivan,
avocatului Gheorghe Ionaș,

a judecat în ședință publică recursul ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2013, declarat de avocatul Gheorghe Ionaș, în numele inculpatului

*Dragan Ivan Nicolai, născut la
26 iunie 1954 în s. Seliște, r-nul Nisporeni, domiciliat în
s. Bursuceni, r-nul Sîngerei, cetățean al R. Moldova,
fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 03 mai 2010 - 13 februarie 2012,
instanța de apel: 05 martie 2012 - 13 noiembrie 2013,
în instanța de recurs: 14 ianuarie - 06 mai 2014.*

Procedura de citare legal îndeplinită.

Avocatul și inculpatul au solicitat admiterea recursului în sensul declarat.

Procurorul a optat pentru respingerea recursului.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 13 februarie 2012, Dragan Ivan Nicolai a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpatul Dragan Ivan se învinuiește că, în perioada anului 2007, reprezentând în baza procurii directorul SRL „Madocris-D”, Maria Dragan, în absența a careva decizii ale fondatorilor pentru tranzacții de proporții, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei

persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, a primit de la SRL „Garma-Grup” Ungheni cantitatea de 7283 litri de motorină în sumă totală de 72.741,80 lei conform facturilor seria XX nr. 3512769 din 30.04.07, seria XX nr. 357385 din 21.05.07, seria XX nr. 357385 din 23.05.07, deși situația economico-financiară a persoanei juridice era deplorabilă, a garantat achitarea completă în timpul apropiat, dar de fapt s-a eschivat de la achitare.

Tot el, urmărind același scop, la 05.07.2008 s-a prezentat la sediul SRL „Garma-Grup” filiala Ungheni, pentru a induce în eroare, a înmînat directorului SRL „Garma-Grup” Ungheni, Ungureanu Veaceslav, în xerocopie ordinul de plată nr. 295 din 04.07.2008 privind achitarea sumei de 148.353,00 lei de către SRL „Madocris-D” către SRL „Garma-Grup”, pentru combustibilul procurat anterior și a solicitat eliberarea combustibilului în sumă rămasă, motivînd că originalul va fi prezentat în caz de necesitate ulterior. Respectiv, Ungureanu Veaceslav, în baza ordinului de plată prezentat a eliberat cantitatea de 4916 litri de motorină și 100 litri de benzină în sumă totală de 75.611 lei moldovenești către SRL „Madocris-D” în persoana lui Dragan Ivan conform facturii fiscale seria XT nr. 1306695. Ulterior fiind verificate conturile s-a stabilit că SRL „Madocris-D” nu a transferat suma de 148.353 lei pe contul SRL „Garma-Grup”.

În așa mod Dragan Ivan a dobîndit ilicit bunuri ale SRL „Garma-Grup” în sumă totală 148.353 lei.

Astfel, inculpatul este învinuit că a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, adică a comis o escrocherie, a dobîndit ilicit bunurile altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că Dragan Maria, fiind directorul SRL „Madocris-D”, i-a eliberat o procură pentru anul 2007. În acest an a primit de la SRL „Garma-Grup” combustibil în sumă de 72.741,80 lei conform facturilor fiscale seria XX nr. 3512769 din 30.04.07, seria XX 357385 din 21.05.07, seria XX nr. 357385 din 23.05.07. Din motiv că în anul 2007 a fost secetă mare nu a fost posibil să achite combustibilul. În anul 2008 s-a adresat cet. Ungureanu Veaceslav cu cererea de a i se elibera motorină. Ultimul i-a spus să găsească transport. A luat 4916 litri de motorină în sumă de 75.611 lei. Între ei a fost o înțelegere verbală și nu a prezentat nici un bon de plată, deoarece conturile sale erau blocate și nici nu cunoștea de unde a fost luat acest bon de plată. Recunoaște că are datoriile față de SRL „Garma-Grup”, însă consideră că nu a mințit pe nimeni. De asemenea, a propus părții vătămate soluționarea litigiului pe cale amiabilă și anume achitarea datoriei cu diferite produse, semințe.

Probele administrate dovedesc că în acțiunile inculpatului lipsesc semnele unei escrocherii, că între părți au avut loc relații economice - civile, fapt confirmat de cererea depusă de SRL „Garma-Grup” și declarațiile reprezentantului părții vătămate, Ungureanu Veaceslav, care a declarat că i-a eliberat cu împrumut inculpatului motorină care urma a fi achitată cu recolta de grâu.

În actului de inventariere dintre SRL „Madocris-D” și SRL „Garma-Grup” din 01.07.2009, nu se face trimitere la vre-un ordin de plată fals.

Din scrisoarea adresată SRL „Madocris-D” de către partea vătămată la 30.11.2008 urmează că ei solicită achitarea datoriei de 148.553 lei pînă la

10.12.2008, în caz contrar se vor adresa cu cerere în judecată, fără a face trimitere la careva ordin de plată fals.

De asemenea, conform raportului de expertiză grafoscopică din 10.10.2012 a fost stabilit cert că ordinul de plată din speța dată cu nr.295 din 04.07.2008 este falsificat și anume: semnătura din numele lui Dragan Ivan și ștampila SRL „Madocris-D” de pe acel bon , reprezintă imaginea electrofotografică a semnăturii lui Dragan Ivan și ștampilei din factura fiscală seria XX nr.3575385 (exempl. 1) din 21.05.2007, care se deținea la partea vătămată SRL „Garma-Grup”. Prin urmare inculpatul Dragan Ivan nicidecum nu putea să falsifice ordinul în cauză, însă nu se exclude versiunea că puteau să falsifice acest ordin de plată persoanele care avea acces la factura fiscală ce se afla la SRL „Garma-Grup”. Această versiune nu a fost controlată de organul de urmărire penală.

Totodată, în ședința de judecată nu s-a confirmat faptul intenției însușirii bunurilor părții vătămate prin înșelăciune. Dimpotrivă, pe tot parcursul ședințelor de judecată inculpatul a menționat că are intenția de a achita datoria și a propus mai multe variante de achitare cu marfa de care dispune.

Astfel, nici în cazul urmăririi penale, nici în ședința de judecată nu au fost prezentate probe, ce ar confirma faptul că inculpatul a dobândit ilicit prin înșelăciune și abuz de încredere bunurile altei persoane dimpotrivă între părți s-au format niște raporturi civile care urmau să fie soluționate pe cale civilă.

Deci, inculpatul nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii ce i se incriminează și urmează a fi achitat.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Apelantul a specificat că raportul de expertiză nr. 124 din 19.01.2012 indică că imaginea semnăturii inculpatului plasată pe semnătura emitentului a fost electrofotografiată din factura fiscală seria XX nr. 3575385 din 21.05.2007 și imaginea impresiunii de ștampilă a SRL „Madocris-D” la fel a fost electrofotografiată din factura fiscală seria XX nr. 3575385 din 21.05.2007.

Raportul dat este o probă care nu coroborează cu declarațiile părții vătămate, a martorilor acuzării și cu celelalte probe acumulate pe cauza penală.

Necesită a fi apreciate probele prezentate pe fiecare episod în parte în vederea stabilirii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța de judecată, în partea descriptivă a sentinței a stabilit că nu s-a constatat lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, însă în dispozitivul sentinței indică că fapta nu a fost comisă de inculpat, ceea ce reprezintă o contradicție, sentința fiind ilegală.

Astfel, în cadrul ședinței de judecată au fost prezente suficiente probe și din punctul de vedere al pertinentei, concludenții în ansamblu dovedesc comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2013, apelul a fost admis, casată total sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru primă instanță.

Dragan Ivan a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 alin. (3) Cod penal, la 5 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere în organizațiile nestatale comerciale pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începând din 13 noiembrie 2013.

De la Dragan Ivan s-a încasat în beneficiul SRL „Garma-Grup” prejudiciul material în sumă de 55.913 lei.

În fapt, instanța de apel a constatat că inculpatul Dragan Ivan, în perioada anului 2007, reprezentând în baza procurii directorul SRL „Madocris-D”, Maria Dragan, în absența a careva decizii ale fondatorilor pentru tranzacții de proporții, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, a primit de la SRL „Garma-Grup” Ungheni cantitatea de 7283 litri de motorină în sumă totală de 72.741,80 lei conform facturilor seria XX nr. 3512769 din 30.04.07, seria XX nr. 357385 din 21.05.07, seria XX nr. 357385 din 23.05.07, deși situația economico-financiară a persoanei juridice era deplorabilă, a garantat achitarea completă în timpul apropiat, dar de fapt s-a eschivat de la achitare.

Tot el, urmărind același scop, la 05.07.2008 s-a prezentat la sediul SRL „Garma-Grup” filiala Ungheni, pentru a induce în eroare, a înmînat directorului SRL „Garma-Grup” Ungheni, Ungureanu Veaceslav, în xerox copie ordinul de plată nr. 295 din 04.07.2008 privind achitarea sumei de 148.353,00 lei de către SRL „Madocris-D” către SRL „Garma-Grup”, pentru combustibilul procurat anterior și a solicitat eliberarea combustibilului în sumă rămasă, motivînd că originalul va fi prezentat în caz de necesitate ulterior. Respectiv, Ungureanu Veaceslav, în baza ordinului de plată prezentat a eliberat cantitatea de 4916 litri de motorină și 100 litri de benzină în sumă totală de 75.611 lei moldovenești către SRL „Madocris-D” în persoana lui Dragan Ivan conform facturii fiscale seria XT nr. 1306695. Ulterior fiind verificate conturile s-a stabilit că SRL „Madocris-D” nu a transferat suma de 148.353 lei pe contul SRL „Garma-Grup”.

În așa mod Dragan Ivan a dobîndit ilicit bunuri ale SRL „Garma-Grup” în sumă totală 148.353 lei.

Instanța a reținut că vinovăția inculpatului este confirmată prin următoarele probe.

Reprezentantului părții vătămate, Ungureanu Veaceslav, a declarat că în anul 2007 i-a eliberat inculpatului, în baza facturii, motorină cu condiția că din roada de toamnă să achite datoriile 78.000 lei, ceea ce nu a făcut.

În toamna anului 2008, inculpatul a venit cu un ordin de plată care confirma faptul că a achitat datoria din 2007 și încă suma de 75.611 lei pentru combustibilul care urma să-l încarce curent și el dăduse comanda să-i încarce mașina cu motorină.

Martorul Ungureanu Tudor a declarat, că Ungureanu Veaceslav a avut relații financiare cu Dragan Ivan, care a luat motorina și nu s-a achitat.

Martorul Iurcu S. a declarat că în anul 2007 Dragan Ivan a primit motorina de la SRL „Garma-Grup” în baza tichetelor. În anul 2008 Dragan Ivan a prezentat ordinul de plată la contabilitate și șeful a dat dispoziție să se încarce mașina.

Martorul Țurcan L. a confirmat că, activînd în calitate de contabil la SRL „Garma-Grup”, în luna mai 2007, la indicația directorului Ungureanu Veaceslav către SRL „Madocris-D” a fost eliberată pe datorie motorină conform facturii seria XX nr. 3575394 în sumă de 24.982 lei. În prezența ei inculpatul l-a asigurat pe Ungureanu Veaceslav că va efectua achitățile în toamna anului 2007, ceea ce nu a făcut. La 05.07.2008, inculpatul a prezentat o dispoziție de plată a sumei de 148.353,40 lei, conform căreia SRL „Madocris-D” în aceeași zi a transferat pe contul SRL „Garma-Grup” suma respectivă, dar care a doua zi s-a constatat că este falsă, dat fiind faptul că în realitate careva transferuri nu au fost efectuate. Ordinul de plată cu nr. 295 din 04.07.2008 pe suma de 148.353,40 lei a fost prezentat în xerocopie, motivîndu-se că originalul se află la oficiu din s. Bursuceni, r-nul Sîngerei, urmînd să fie prezentat la prima ocazie.

Conform raportului de expertiză nr. 124 din 19.01.2012, a fost constatată prezența electrofotografică cît a semnăturii pe numele lui Dragan I. atît și a impresiunii de ștampilă rotundă cu textul din interior „Madocris-D” SRL din copia ordinului de plată nr.295 din 04.07.2008.

Inculpatul, susținînd existența relațiilor cu SRL „Garma-Grup” Ungheni a negat intenția de însușire prin escrocherii a bunurilor acestei societăți, a recunoscut că a primit de la ea în anii 2007-2008 motorină în sumă totală de 148.353 lei fără a o plăti preventiv, a fost în imposibilitate de a-și onora obligațiile de achitare a datoriei în legătură cu condițiile nefavorabile climatice pentru agricultură și existența datoriilor altor agenți economici față de el. Neagă că a prezentat ordinul de plată nr. 295 din 04.07.2008, în xerocopie, care a servit temei pentru eliberarea motorinei. Consideră că respectivul ordin de plată figurează în procesul penal din inițiativa SRL „Garma-Grup” Ungheni, pentru a-l impune să achite datoria.

Însă, afirmația inculpatului nu corespunde probelor descrise, din care rezultă că el a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 190alin. (5) Cod penal, ca escrocherie, adică prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit bunurile SRL „Garma-Grup” Ungheni în proporții deosebit de mari.

Caracterul înșelător al acțiunilor inculpatului survine din starea de fapt conform căreia, neachitîndu-se pentru motorina primită în anul 2007 în sumă totală de 72.741,80 lei, la 05.07.2008 personal a prezentat la SRL „Garma-Grup” Ungheni ordinul de plată nr. 295 din 04.07.2008 precum că a achitat datoria, inclusiv suma de 75.611 lei pentru motorina ridicată în aceeași zi în cantitate de 4916 litri, care s-a dovedit a fi falsă - o xerocopie.

Argumentarea instanței de fond precum că ordinul de plată nr. 295 din 04.07.2008 putea fi folosit de unele persoane care aveau acces la factura fiscală aflată în SRL „Garma-Grup” Ungheni, și astfel nu inculpatul a prezentat-o acestei societăți, nu numai că nu se acordă cu probele administrate, dar este o versiune expusă din oficiu de ea însăși în favoarea inculpatului.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale instanța a ținut cont de prezența la inculpat a condamnărilor penale stinse pentru fapte similare celei ce i s-a imputat în prezenta cauză.

Ca circumstanță atenuantă, considerată și ca excepțională, este întreținerea de către inculpat a soției Dragan Maria, care suferă de o maladie gravă, situație ce oferă posibilitatea aplicării în privința lui a art. 79 alin. (3) Cod penal.

Totodată, acțiunea civilă depusă de SRL „Garma-Grup” Ungheni urmează a fi admisă în sumă de 55.913 lei. În ședința instanței de apel inculpatul a declarat că din suma datoriei de 148.353 lei deja a achitat în două rate 23.300 lei și 69.140 lei, iar reprezentantul SRL „Garma-Grup” Ungheni, Ungureanu Veaceslav, a confirmat acest fapt.

5. Avocatul Gheorghe Ionaș a declarat recurs ordinar, în care a cerut casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond, pe motiv că apelul a fost admis greșit.

Recurentul a invocat că SRL „Madocris-D”, avînd relații comerciale cu SRL „Garma-Grup”, la data de 30.04.2007, conform facturii seria XX nr. 3512769 a primit motorină în sumă de 23.306 lei, apoi la 21.05.2007, conform facturii seria XX nr. 3575385 a primit motorină în sumă de 24.150 lei, la 23.05.2007, conform facturii seria XX nr. 3575394 a primit motorină în sumă de 24.982 lei, iar la 05.07.2008, conform facturii fiscale seria XT nr. 1306695 a primit produse petroliere în sumă de 75.611,60 lei, fiind convenită între părți achitarea ulterioară a produselor achiziționate.

La 01.07.2009 și 20.11.2008, între SRL „Garma-Grup” și SC „Madocris-D” au fost încheiate acte de verificare prin care SRL „Madocris-D” a recunoscut existența față de SRL „Garma-Grup” a unei datorii în sumă de 148.353 lei.

Din probele prezentate rezultă că dreptul de proprietate asupra produselor petroliere, SRL „Madocris-D” l-a dobîndit în baza facturilor fiscale seria XX nr. 3512769, seria XX nr. 3575385, seria XX nr. 3575394 și seria XT nr. 1306695, ce presupune obținerea de către beneficiar a dreptului de posesie, folosință și de dispoziție asupra produselor primite în proprietate, facturi care pînă în prezent au putere juridică, nefiind de nimeni contestate în ordinea stabilită și anulate printr-un act juridic de organele abilitate cu acest drept.

Conform art. 1 al protocolului nr. 4 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nimeni nu poate fi privit de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală.

Conform pct. 15) al Hotărîrii Plenul Curții Supreme de Justiție „cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor” din 28.06.2004, instanțele de judecată trebuie să ia în considerație că primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament, poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpînirea acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat, fapt neconfirmat pe caz.

În sensul art. 6 al Convenției Europene, noțiunea de „acuzatie în materie penală” este distinctă de noțiunea „drepturi și obligații cu caracter civil”. Astfel, în cauza Perez vs. Franța din 12.02.2004, Curtea Europeană a indicat că „... în ciuda existenței unei autonomii a noțiunii de drepturi și obligații cu caracter civil, este necesară analiza legislației, interne a statului, atît sub aspectul calificării juridice, cît și în privința conținutului material și a efectelor pe care dreptul intern al statului le conferă pentru ca un drept să poată fi considerat ca avînd un caracter civil”.

În cazul lui Dragan Ivan, existența unor facturi fiscale, acte de verificare a datoriilor prin care SRL „Madocris-D”, recunoaște datoria față de SRL „Garma-

Grup”, confirmă existența unui drept cu caracter civil și aceste înscrisuri, fiind probe în cauza penală, garantau în mod real dreptul părților vătămate de a pretinde la despăgubiri, formulând o acțiune civilă într-o instanță civilă de drept comun în baza normelor dreptului civil.

Or, Curtea Europeană, în cauza Ringvold vs. Norvegia din 11 februarie 2003, conchide că „...faptul că o lege care poate permite o cerere de despăgubire în virtutea dreptului cu privire la prejudiciu, include și elemente obiective constitutive ale unei infracțiuni penale, nu reprezintă, în pofida gravității acestei infracțiuni, un motiv suficient pentru a considera ca persoana responsabilă de obligațiile cu caracter civil să fie acuzată de o infracțiune penală”.

În acest sens, conform legislației naționale, SRL „Garma-Grup” era în drept să depună o acțiune în instanța civilă, în temeiul art. art., 602, 610, 666 Cod civil, iar instanța avea posibilitatea legală să dispună încasarea datoriei în sumă de 148.353 de la SRL „Madocris-D” în folosul SRL „Garma-Grup”, iar conform practicii judiciare, soluționarea acestor litigii civile nu este condiționată de acțiunea penală.

Altfel, Curtea Europeană, în cauza Perez vs. Franța din 12.02.2004, a considerat că în asemenea cazuri, aplicabilitatea art. 6 atinge limitele sale și a reamintit că, Convenția nu garantează nici dreptul, revendicat de reclamant, la „răzbunare privată”, nici *actio popularis*. Astfel, nu a admis că dreptul de a urmări sau de a condamna penal terțe persoane trebuie neapărat exercitat în paralel cu exercitarea de către victimă a dreptului de a intenta o acțiune civilă.

Condamnatul a negat faptul că anume el a prezentat către SRL „Garma-Grup” copia ordinului de plată a sumei de 148.353 lei, declarații care se coroborează pe deplin cu factura fiscală seria XT nr. 1306695 din 05.07.2008, semnată de ambele părți, în care la rubrica nr. 4 nu se indică la existența anumite documente anexate (ordine de plată) care ar confirma achitarea anterioară a produselor petroliere primite în sumă de 75.611,60 lei, prin urmare acest act confirmă că SRL „Madocris-D” urma să achite ulterior produsele primite.

Mai mult decât atât, conform raportului de expertiză nr. 1202 din 22.06.2011 rezultă că imaginea impresiunii de șampilă a SRL „Madocris-D” din copia ordinului de plată nr. 295 din 04.07.2008, probabil a fost transferată cu utilizarea mijloacelor tehnice de pe factura fiscală seria XX nr. 3575385 din 21.05.2007.

Conform raportului de expertiză nr. 2560, 2564 din 24.11.2011 reiese că imaginea semnăturii din numele lui Dragan Ivan plasată la rubrica „semnăturile clientului” din copia ordinului de plată nr. 295 din 04.07.2008 și imaginea impresiunii de șampilă rotundă, cu textul din interior „MADOCRIS-D” SRL, din ordinul de plată nr. 295 din 04.07.2008 au fost aplicate pe suportul de hârtie prin intermediul mijloacelor tehnice de multiplicare (exemplu: scanner, imprimantă, copiator xerox laser); imaginea semnăturii din numele lui Dragan Ivan, plasată la rubrica „SEMNĂTURILE EMITENTULUI” în copia ordinului de plată nr. 295 din 04.07.2008, reprezintă imaginea electrofotografică a semnăturii din numele lui Dragan Ivan nr. 20 „Primit bunurile (serviciile) beneficiarului” din factura fiscală seria XX nr. 3575385 din 21.05.2007, iar imaginea impresiunii de șampilă rotundă, cu textul „MADOCRIS-D” SRL din ordinul de plată nr. 295 din 04.07.2008, reprezintă imaginea electrofotografică a impresiunii de șampilă

rotundă cu textul din interior „MADOCRIS-D” SRL din factura fiscală seria XX nr. 3575385 din 21.05.2007.

Deci, prin rapoartele de expertiză nominalizate s-a constatat cu certitudine că imaginile de semnătură a lui Dragan Ivan, precum și a ștampilei SRL „Madocris-D” au fost electrofotografiate din conținutul facturii fiscale seria XX nr. 3575385 din 21.05.2007, originalul căreia se afla la SRL „Garma-Grup”.

În acest sens, starea de fapt reținută și de drept stabilită de prima instanță concordă cu circumstanțele și probele administrate - relevate și analizate în sentința de achitare.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, în baza împrejurărilor relevate în partea descriptivă a deciziei instanței de apel, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, se atestă că, în raport cu motivele invocate în recursul ordinar, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept prezente în cauza penală în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și dispozițiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, cum ar fi declarațiile reprezentantului părții vătămate, Ungureanu Veaceslav, martorilor Ungureanu T., Iurcu S., Țurcan L., raportul de expertiză nr. 124 din 19.01.2012, prin care a fost constatată prezența electrofotografică cât a semnăturii pe numele lui Dragan I., atât și a impresiunii de ștampilă rotundă cu textul din interior „Madocris-D” SRL din copia ordinului de plată nr.295 din 04.07.2008, acestea fiind apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, în conformitate cu prescripțiile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, întemeiat constatînd vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale acestuia în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, iar pedeapsa penală a fost individualizată și aplicată ultimului conform prevederilor legale.

Argumentul recurentului că pe copia ordinului de plată cu nr. 295 din 04.07.2008 sunt electrofotografiate însemnele de pe primul exemplar al facturii fiscale din 21.05.2007, care se afla la partea vătămată și astfel această xerocopie nu avea cum să fie prezentată ultimului de către inculpat este neîntemeiat, deoarece martorii Ungureanu T., Iurcu S. și Gavriliță T. au confirmat în mod cert că acest document fictiv a fost prezentat părții vătămate anume de către inculpat.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată

conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, fiind întrunite elementele infracțiunii incriminate inculpatului, și că recursul de pe rol este neîntemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul nominalizat este neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

7. Conform art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Gheorghe Ionaș împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 noiembrie 2013, în privința inculpatului Dragan Ivan Nicolai, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședința publică din 03 iunie 2014, ora 09.50.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru